

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 2T/36/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011337
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mário Pohorelský
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:2122011337.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom Mgr. Máriom Pohorelským v trestnej veci obžalovaných: 1/ L. P., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom B. XX/X, W., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, 2/ ml. C. Š., nar. XX.XX.XXXX v A., hlásený trvalý pobyt L. W., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom § 20 Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní v Trnave 21. októbra 2022

rozhodol:

Obžalovaný 1/

L. P., nar. X. M. XXXX v A.,

bytom B.Á. XX/X, W.,

t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou,

Obžalovaná 2/

ml. C. Š.V., nar. XX. M. XXXX v A.,

hlásený trvalý pobyt L. W.,

adresa na doručovanie: E. Q., I. Č. XXX, L. XXXX, W.

sa uznávajú za vinných, že

bod 1/

8. mája 2021 v Hlohovci, na Železničnej ulici v blízkosti železničnej stanice na mieste nazývanom „Klapka“ v čase od 20:15 hod. do 20:45 hod. obžalovaná ml. C. Š. pod zámienkou zapožičania si mobilného telefónu značky H. D. M. X U. tento získala od poškodeného maloletého J..E., narodeného v roku XXXX a napriek jeho opakovaným výzvam, mobilný telefón odmietla vrátiť, pričom po istom čase poškodený využil jej nepozornosť a vzal mobilný telefón obžalovanej z ruky, v dôsledku čoho obžalovaná poškodeného podkopl, následkom čoho spadol na zem, kde ho otvorenou dlaňou ruky udrela na pravé ucho a obžalovaný L. P. vtedy chytil poškodeného za mikinu, ktorú mal oblečenú, zodvihol ho a žiadal vydanie mobilného telefónu, ale keďže poškodený to odmietal, obžalovaný mu mobilný telefón vytrhol z ruky a podal obžalovanej, ktorá si ho ponechala a tiež poškodenému zobral z vrečka zväzok kľúčov, ktoré zahodil so slovami „a teraz sa domov nedostaneš“, ako aj od poškodeného vylákal náramkové hodiny s tvrdením, že mu potom vrátia telefón, ale ich vzápätí hodil na zem a dupnutím ich znehodnotil, čím poškodenému spôsobil pomliaždenie pravého ucha a spánkovo - sánkového kĺbu vpravo vyžadujúce jednorazové lekárske ošetrenie a matke poškodeného C. E. odcudzením mobilného telefónu značky H. D. M. X U., zväzku kľúčov a náramkových hodín neustálenej značky škodu najmenej vo výške 189,70 eura.

bod 2/

8. mája 2021 v Hlohovci, na Železničnej ulici v blízkosti železničnej stanice na mieste zvanom „Klapka“ v čase od 20:15 hod. do 20:45 hod. po tom, ako sa obžalovaná C. Š. a obžalovaný L. P. zmocnili mobilného telefónu značky H. D. M. X U., začali požadovať od poškodeného maloletého J..E., narodeného v roku XXXX, aby im vyzradil vzor na odomknutie mobilného telefónu, nakoľko to poškodený odmietol, obžalovaný ho najmenej dvakrát udrel rukou do oblasti tváre, až z dôvodu obavy z ďalších úderov poškodený obžalovaným vzor na odomknutie telefónu povedal,

t e d a

Obžalovaný 1/ L. P. a obžalovaná 2/ ml. C. Š.

bod 1/

spoločným konaním proti inému použili násilie a hrozbu násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchali na chránenej osobe - dieťaťi,

bod 2/

spoločným konaním iného násilím, hrozbou násilia nútili, aby niečo konal a čin spáchali na chránenej osobe - dieťaťi,

č í m s p á c h a l i

bod 1/

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona

bod 2/

zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ L. P.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o treste uloženom v trestnom rozkaze Okresného súdu Trnava č. k. OT/164/2021 - 122 z 5. júla 2021, právoplatnom 5. júla 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaná 2/ ml. C. Š.

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 94 ods. 1 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 118 ods. 1 Trestného zákona a § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam, § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mladistvej obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje mladistvej obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona ukladá mladistvej obžalovanej povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradila poškodenej C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX/X, W. škodu spôsobenú trestným činom vo výške 189,70 eura.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ukladá obžalovanému L. P. a mladistvej obžalovanej C. Š.V. povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenej C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX/X, W. škodu vo výške 189,70 eura.

o d ô v o d n e n i e :

S poukazom na § 172 ods. 2 Trestného poriadku písomné vyhotovenie rozsudku neobsahuje odôvodnenie výroku o vine a výroku o treste uloženom obžalovanej mladistvej C. Š., nakoľko prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava, zástupkyňa orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately (Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava), zákonná zástupkyňa mladistvej obžalovanej a mladistvá obžalovaná po porade s obhajcom sa bezprostredne po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní vzdali odvolania a mladistvá obžalovaná zároveň výslovne vyhlásila, že nesúhlasí s podaním odvolania v jej prospech osobami uvedenými v § 308 ods. 2 Trestného poriadku.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala 20. júna 2022 obžalobu, ktorá bola doručená tunajšiemu súdu 22. júna 2022, aj voči obžalovanému L. P. pre skutky právne kvalifikované ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona (bod 1/ obžaloby) a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona (bod 2/ obžaloby).

Na hlavnom pojednávaní konanom 21. októbra 2022 najprv obžalovaný po vyjadrení poškodenej vyjadril ochotu spôsobenú škodu nahradiť a následne po poučení podľa § 257 ods. 1, 5 a 8 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe a na každú zo súdom položených otázok upravených v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal „áno“. Prítomná prokurátorka, poškodená C. E. a obhajca navrhli prijať vyhlásenie obžalovaného. Vzhľadom na splnené zákonné podmienky súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že sa dokazovanie nevykoná v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutkov a vykoná sa dokazovanie potrebné na rozhodnutie o treste a náhrade škody.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním podstatnej časti listinných dôkazov - odpisu registra trestov, odpoveďou na lustráciu v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/164/2021 z 5. júla 2021.

Z odpisu registra trestov vyplynulo, že obžalovaný bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný - dvakrát na území Českej republiky a štyrikrát tunajším súdom. Za trestný čin krádeže bol obžalovanému rozhodnutím Obvodného súdu Praha 9 sp. zn. 104T/45/2016 z 11.10.2016, právoplatným 11.10.2016, uložený podmieničný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a trest zákazu pobytu na území hlavného mesta Českej republiky Praha vo výmere dva roky. Za trestné činy marenia spravodlivosti, krivého obvinenia počas trestného alebo súdneho konania, krivej prísahy a krádeže bol obžalovanému rozhodnutím Obvodného súdu Praha 8 sp. zn. 1T/3/2017 zo 07.03.2017, právoplatným 07.03.2017, uložený trest verejnosprespešnej služby alebo práce v trvaní šesťdesiat hodín (premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac a dvadsaťdeväť dní), nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac, peňažný trest a trest zákazu pobytu na území hlavného mesta Českej republiky Praha vo výmere jeden rok. Trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. OT/81/2014 z 25.04.2014, právoplatným 25.04.2014, bol obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona uložený podmieničný trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace so skúšobnou

dobou v trvaní jeden rok. Obžalovaný sa osvedčil a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Trestným rozkazom sp. zn. 1T/27/2017 z 26.04.2017, právoplatným 19.10.2017, bol obžalovanému za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31. júla 2019 uložený podmienený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky so skúšobnou dobou v trvaní päť rokov, uložený probačný dohľad a primerané povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Aj keď v odpise registra trestov nie je takáto skutočnosť zaznamenaná, súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že v konaní 1T/27/2017 bolo právoplatne rozhodnuté o neosvedčení obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a obžalovaný vykonáva trest odňatia slobody vo výmere tri roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom sp. zn. 3T/58/2017 z 10.01.2018, právoplatným 27.02.2018, bolo pri prečine krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom sp. zn. 1T/27/2017 z 26.04.2017. Trestným rozkazom sp. zn. 0T/164/2021 z 05.07.2021, právoplatným 05.07.2021, bol obžalovanému za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest obžalovaný vykonal 02.07.2022.

Z odpovede na lustráciu v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný sa v období od 30. augusta 2016 do 1. mája 2021 dopustil štyroch priestupkov - 30. augusta 2016 o 04:20 hod. priestupku proti verejnému poriadku (vzbudil verejné pohoršenie), 5. októbra 2019 o 19:40 hod. priestupku proti občianskemu spolunažívaniu (dal facku otvorenou dlaňou poškodenej), 15. apríla 2021 o 22:55 hod. priestupku proti majetku (spôsobil škodu podvodným konaním a to tak, že mal rozmeniť poškodenému 100,- eur, ktoré mu dal poškodený do rúk, aby mal na taxik a peniaze mu už obžalovaný nevrátil) a 1. mája 2021 o 0:15 hod. priestupku proti civilnej ochrane obyvateľstva (porušil zákaz vychádzania, uložená mu bola bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 500,- eur).

Zo skutkovej vety trestného rozkazu tunajšieho súdu č. k. 0T/164/2021 - 122 z 5. júla 2021 vyplynulo, že obžalovaný 2. júla 2021 v presne nezistenom čase od 12:30 hod. do 13:30 hod. v meste Hlohovec, po ceste z Mierovej ulice na ulicu M. Benku, Závlie a R. Dilonga, po tom, čo od poškodenej L. F. z W. na Mierovej ulici pred ubytovňou Bekaert začal pýtať vrátenie presne neurčenej sumy peňazí, ktoré od nej požadoval za celú dobu čo spolu v minulosti chodili, následne na ulici M. Benku sa jej začal vyhrážať slovami, že „jej doláme sánku“, „ešte s ňou neskončil“ a „zabije ju ako aj celú jej rodinu“, pričom ju ťahal za vlasy, následne sa presunuli na ulicu Zábranie, kde vonku pred pohostinstvom s názvom „U Mareka“ pokračoval v napádaní poškodenej a to tak, že ju rukami začal ťahať za vlasy a vulgárne jej nadával s odôvodnením, že sa chce s ňou len rozprávať, následne išiel za poškodenou na ulicu R. Dilonga, kde sa jej vyhrážal slovami, že „zabije jej rodinu, zabije ich všetkých, nech zavolá kohokoľvek, tak ich všetkých zabije“, pričom uvedené konanie vzbudilo u poškodenej dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky zabitím aj realizuje. Za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátorka v záverečnej reči vzhľadom na prijaté vyhlásenie o vine navrhla uznať vinu obžalovaného v zhode s obžalobou a navrhla podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, § 42 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 4 písm. d) Trestného zákona uloženie súhrnného úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní desať rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a zrušiť výrok o trest trestného rozkazu tunajšieho súdu sp. zn. 0T/164/2021 právoplatného 05.07.2021 a rozhodnúť o náhrade škody.

Poškodená v záverečnej reči uviedla, že súhlasí s uložením povinnosti o náhrade škody.

Obhajca Mgr. Ing. Juraj Trokan v záverečnej reči uviedol, že vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie o vine obžalovaného navrhuje tohto uznať vinného zo skutkov uvedených v obžalobe a pri ukladaní trestu

zohľadniť § 38 ods. 5 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 4 Trestného zákona a uložiť mu trest odňatia slobody na spodnej hranici takto určenej trestnej sadzby.

Obžalovaný v záverečnej reči uviedol, že sa v prvom rade chce ospravedlniť poškodenej. Všetko ľutuje. Myslí si, že trest navrhnutý prokurátorkou je vysoký, nikoho nezabil. Úprimne ľutuje, čo sa stalo. Po udelení práva posledného slova uviedol, že ľutuje celé toto čo sa stalo a nahradí škodu poškodenej.

Podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku po prednesení obžaloby predseda senátu poučí obžalovaného o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe.

Podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 333 ods. 3 Trestného poriadku po prednesení návrhu dohody o vine a treste predseda senátu zistí formou otázok, či obvinený c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Podľa § 269 Trestného poriadku písomné vyjadrenia, posudky, správy štátnych orgánov a ďalšie listiny, ktorými sa vykonáva dôkaz na hlavnom pojednávaní, sa prečítajú celé alebo ich časť, ktorá sa týka dokazovanej skutočnosti, a umožní sa do nich nazrieť stranám, a ak je to potrebné, aj svedkom a znalcom.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 písm. d) Trestného zákona odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona kto iného násillím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatelov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Podľa § 127 ods. 1 Trestného zákona dieťaťom sa rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je, že páchatel priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 8 prvá veta Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odseku 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Podľa § 41 ods. 2 prvá veta Trestného zákona ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaným dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho trestného o jednu tretinu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 prvá a druhá veta Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody možno uložiť ako trest na určitú dobu, najviac na dvadsaťpäť rokov alebo ako trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 287 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil vinu zo spáchania skutkov opísaných v obžalobe prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava, ktoré boli právne kvalifikované ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona. Vyhlásenie obžalovaného bolo súdom prijaté, preto uznal vinu obžalovaného.

Pri rozhodovaní o treste súd v prípade obžalovaného identifikoval existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti (priznanie k spáchaniu trestného činu a úprimné oľutovanie) a dvoch priťažujúcich okolností (spáchanie dvoch trestných činov a odsúdenie za trestný čin; podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia bolo na túto okolnosť prihliadnuté). Prevažujúci pomer priťažujúcich okolností však v konečnom dôsledku nemohol byť zohľadnený, keď takémuto postupu zo strany súdu bránil § 38 ods. 5 Trestného zákona. Obžalovaný opätovne spáchal zločin a dolná hranica ustanovenej trestnej sadzby sa zvyšovala o jednu polovicu. Pred zvýšením dolnej hranice trestnej sadzby bolo potrebné najprv ustáliť aká je dolná hranica a horná hranica trestnej sadzby, keďže obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov, ktoré boli zároveň zločinnými. Spomedzi zločinu lúpeže a zločinu vydierania je prísnejšie trestný zločin lúpeže (sedem rokov až dvanásť rokov podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona oproti štyrom rokoch až desiatim rokoch podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona). S prihliadnutím na § 38 ods. 5 Trestného zákona sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu polovicu (tridsať mesiacov) na deväť rokov a šesť mesiacov (stoštrnásť mesiacov) a zároveň s prihliadnutím na § 41 ods. 2 Trestného zákona sa horná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu (dvadsať mesiacov) na trinásť rokov a osem mesiacov (štyridsať mesiacov).

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania oboznámením sa s lustráciami na obžalovaného a s prihliadnutím na okolnosti prípadu, keď poškodeným bola chránená osoba (dieťa), súd dospel k záveru, že pri zachovaní zásad ukladania trestov sa najvhodnejším javí trest odňatia slobody na upravenej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere deväť rokov a šesť mesiacov. Je potrebné uviesť, že sám obžalovaný sa svojím nezodpovedným konaním opätovne dopustil zločinu (v tomto prípade dokonca dvoch), čo malo za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu. Spoločnosť reprezentovaná tunajším súdom poskytla obžalovanému jedinečnú šancu dokázať sebe i spoločnosti,

že je schopný viesť riadny život bez páchania akejkoľvek ďalšej trestnej činnosti, keď mu za spáchanie viacerých trestných činov vrátane zločinu lúpeže bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v najdlhšom možnom trvaní. Obžalovaný napriek hrozbe premeny podmienčne uloženého trestu odňatia slobody na nepodmienený trest odňatia slobody od páchania trestnej činnosti neupustil a možno konštatovať, že závažnosť trestnej činnosti ešte vystupňoval, keď v tomto prípade došlo k intenzívnejšiemu fyzickému násiliu, ktorého obeťou bol mladistvý, ktorého obžalovaný najmenej dvakrát udrel rukou do oblasti tváre. Už predtým ho zodvihol za mikinu, vytrhol mu mobilný telefón z ruky, hodil mu náramkové hodinky na zem a znehodnotil ich dupnutím, zobral mu z vrečka zväzok kľúčov a tieto následne zahodil. Súd vzal do úvahy potenciálne použitie § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona a mimoriadne zníženie trestu, avšak mal za to, že vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a osobu obžalovaného, ktorý už bol vo výkone trestu odňatia slobody, viackrát bol súdne trestaný a napriek tomu sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti a to aj druhovo totožnej, by uloženie trestu obžalovanému pod dolnú hranicu trestnej sadzby nebolo dostatočné na jeho prevýchovu. Na druhej strane je potrebné uviesť, že súd sa nestotožnil ani s návrhom prokurátorky, ktorá navrhovala uloženie trestu odňatia slobody vo výmere desať rokov, teda nad upravenú dolnú hranicu trestnej sadzby. Skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu skutkov opísaných v obžalobe priznal, učinil vyhlásenie o svojej vine, bola z pohľadu súdu dostatočným podkladom na to, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody presne na upravenej dolnej hranici trestnej sadzby. Keďže sa obžalovaný dopustil dvoch úmyselných trestných činov, ukladaný bol súhrnný trest. Zároveň vzhľadom na to, že obžalovaný sa skutkov kladených mu za vinu v tomto konaní dopustil 8. mája 2021, teda skôr ako bol obžalovanému do vlastných rúk doručený trestný rozkaz tunajšieho súdu č. k. OT/164/2021 - 122 z 5. júla 2021 za skutok spáchaný 2. júla 2021, ukladaný bol aj súhrnný trest. Súčasne s uložením súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste uloženom v predmetnom trestnom rozkaze, právoplatnom 5. júla 2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov stíhaných v tomto konaní vo výkone trestu odňatia slobody uloženom za úmyselný trestný čin, súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd nezistil okolnosť, pre ktorú by obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o náhradu škody, poškodená si nárok uplatnila riadne a včas, výška vzniknutej škody nebola sporná, na hlavnom pojednávaní žiadnym spôsobom spochybnená a obžalovaný prejavil ochotu nahradiť spôsobenú škodu, preto súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť spoločne a nerozdielne s mladistvou spoluobžalovanou nahradiť poškodenej škodu vo výške 189,70 eura.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Trnava. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného jeho splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie v prospech mladistvého môže podať, a to i proti jeho vôli, aj orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie odvolania mu plyní samostatne.

Oprávnená osoba sa môže výslovne vzdať odvolania.